

BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

SETEMBRE DE 1922

ANY III — NUM. 29

Direcció i Administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er - BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya, i protegint als associats i llurs famílies per medi d'Institucions de Previsió i Cooperació.

COL·LABORACIÓ

¡Justícia!

Innegablement l'home viu sempre en perenne contrasentit.

Perquè ho és en veritat, que postergant al científic pèrit, posi el tresor de la seva salut i vida en mans d'una caterva d'embaucadors curanderos, rústics pastors, exorcístiques Sibiles i cristallines dormidores, o s'entregui a les professionals de la cartomància i altres *Joans dels miracles* que, amb cinisme i burlant-se de les lleis, evolucionen sempre de cara a la pesseta i curandegen llepant, persignant, resant i exercint, simulant el falacòs d'haver nascut vestits d'un tel o amb la creu al paladar.

¡Perdó!, però ho és també què, el metge, lluitador infadigable pel sanejament de tot focus d'infecció, descuidi amb suïcida dessídia la seva pròpia defensa i no lluiti amb braó per a l'extirpació d'aquells farsants prostituts de la ciència de curar, ludibri de toda civilització i assot sempitern de la societat en general i del metge en particular.

Cert que de tard en tard deixen oir-se clamorosos planys contra aquella plaga. Són isolades i estérils veus d'esperançats companys replets d'il·lusions, perdudes sempre per manca d'ambient, en el farrigo-farrago de la vida i sols esdevenen planes de romàntica literatura evidenciadora d'uns bons desitjos, sí, però impotentia com a remei curatiu, per la feblesa del seu actuar aïlladament i també per la incoherència de les vigents lleis, que imposen lleus càstics, petites multes quasi sempre, que resulten irrisoris per estar en discordància amb la finalitat que ells persegueixen

Perquè alligonsats per l'experiència de lo succeït diàriament amb els lladres de pes i mesura, amb els sofisticadors de queviures, amb els usuraris de preus i amb altres *vius*, seria infantil candidesa esperar cap escarment de les multes de cinc, cinquanta i cent pessetes, rarament aplicades, no essent aquestes de major quantia per aniquilar als delinqüents amb una sola d'elles i no estant reforçades amb l'additament de la presó.

Vet aquí, doncs, el vastíssim camp on el SINDICAT pot i deu patentitzar la seva utilitat, amb segur èxit, exercint conjuntament l'indiscutible dret de la raó amb la força avassalladora de nostra unió.

Molt bé què amb la paciència d'un Job, amb la terquedat d'un creient i fins l'albur de fer-se enfadós, posi un dia i altre en la picota pública els noms d'aquells *despreocupats*, denunciant-los a les autoritats, tot recabant d'elles la imposició del màxim de multes permeses per la llei.

Però no n'hi ha prou; és precís que remogui cel i terra, pera conseguir la modificació de la legislació, en el sentit de considerar aquell actes criminosos, no com a faltes prou castigades amb multes, sinó com a delictes mereixedors de presidi, equiparant-los a veraders homicidis, en quant poden produir la mort obrant per imprudència temeraria, agreujada amb la premeditació i alevosia.

I deu completar la seva obra emprenent-les també contra els curanderos de levita i sotana, sigui qui sigui, tant si són manescals o apotecaris, com capellans o frares o altres particulars els que curandegen i sens escrupols espigolin en el vedat del metge, buscant moltes vegades amb *pose quixotesca* la suplementària pecúnia